

PINDA POWER

MET JIP

Dure boilies zijn aan **Jip Hiddema** (15) niet besteed. De vwo-leerling heeft nog geen bijbaan en kan dus geen kapitalen besteden aan zijn grote passie: karpervissen. Daarom vist Jip met pinda's. Een goed betaalbare én zwaar onderschatte aassoort.

TEKST: ROBERT DE WILT > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

Pinda's zijn bij verre worpen wat kwetsbaar. Een voerboot brengt dan uitkomst.

Als we Jip begin februari opzoeken in een groot recreatiegebied onder de rook van Rotterdam, wenen we ons even op een Mud Masters parcours. Het decor van zijn vistek wordt bepaald door blubber, bagger, modder en slijk. "Op deze stek in 'het bos' wordt vrij intensief gevestigd. Daardoor groeit hier al een tijdje geen gras meer", verklaart Jip de blubberzooi. "En de regen van de laatste dagen heeft het er ook niet beter op gemaakt", lacht hij.

RUST EN RUIMTE

Ondanks dat dit water dankzij de goede karperbezetting al decennialang een van de meest bevestigte wateren in de regio is, heeft Jip nu het rijk alleen. "s Winters is het hier heerlijk rustig. De rest van het

jaar is het naar mijn smaak te druk. Daarom vis ik hier juist als de rest voor het grootste deel afhaakt. Bovendien zijn de karpers nu veel mooier qua kleur en glans." Zijn keuze voor de pinda als aas is niet specifiek aan deze tijd van het jaar gekoppeld. "Twee jaar geleden leerde ik hier in het bos een oudere karpervisser kennen. Die boekte tussen alle boilievisser opvallend goede vangsten, met pinda's. Inmiddels is het ook mijn favoriete aas. Het hele jaar door, maar vooral in de herfst, winter en het voorjaar."

25 KG-ZAK

Behalve de vangkracht hebben de pinda's nog een belangrijk voordeel. "Met een 25 kg-zak pinda's doe ik gerust een heel seizoen. En zo kost me dat rond de € 2,- per kilo. Dat

is een stuk betaalbaarder dan boilies, en ook goedkoper dan tijgernoten. Wel zo prettig, als je een beperkt budget hebt", zegt de jeugdige karpervisser. Dan klinkt er plots een piepje uit een van de piepers. Snel banjert Jip door de modder om polshoogte te nemen. "In de winter krijg je zelden runs. Het zijn bijna altijd losse piepjes, dus voor hetzelfde geld hangt er nu al een vis aan." Een nieuw teken van leven blijft echter uit en ook de lijn en hengeltop blijven roerloos. "Vorige week kreeg ik ook twee of drie losse piepjes. Wilde ik mijn hengel gaan verleggen, bleek er een vis aan te zitten", zegt hij nog steeds enigszins verbaasd.

INLINE + LANGE ONDERLIJN

Als Jip zijn hengel binnen heeft gedraaid, hebben we de kans om even

's Winters is de vis snel verzadigd, dus voer slechts mondjesmaat.

'TUSSEN ALLE BOILIEVISSERS BOEKTE DE PINDAVISSER OPVALLEND GOEDE VANGSTEN'

naar de montage te kijken. Aan zijn hoofdlijn hangt een 45/00 fluorocarbon voorslag van anderhalf maal de hengellengte. "Die zinken de lijn ligt mooi plat op de bodem en geeft ook extra rek tijdens de drill. Wel zo prettig aangezien ik met een gevlochten hoofdlijn vis voor de beetregistratie." Dan volgt een 100-grams inline werpgewicht, gevolgd door een vrij lange onderlijn. "De bodem is hier weliswaar erg zacht, maar een inline gewicht zorgt gewoon voor een betere en snellere inhaking dan een clip-systeem. De

kans dat de hele rig wegzakt in de blubber compenseer ik met de extra lengte van mijn rig." Onderaan hangt een haak 4 met line-aligner.

LICHT ZWEVEND

Jip rijgt een halve pinda op de hair, gevolgd door een stukje foam. "De bodem is hier erg zacht en vies (bladafval). Met deze montage zweeft het aas nét mooi gewichtloos boven de bodem. Dat maakt het voor de in de winter traag azende karper gemakkelijker om de pinda op te zuigen."

Een stukje foam maakt de pinda zwevend

Er zit nóg een voordeel aan deze zwevende presentatie. "Als je aas echt bovenop – dus eigenlijk in – de bagger ligt, neemt het ook die geur op en verliest het snel zijn aantrekkingskracht." Terwijl Jip zijn opnieuw beaasde montage bekijkt, verbaast hij zich hardop over hoe weinig er met pinda's wordt gevestigd. "Als andere karpervissers op een bepaald water er niet of nauwelijks gebruik van maken, kun je er echt enorm goed mee vangen."

BOVENOP DE VIS

Voor het opnieuw inleggen van de montage pakt Jip zijn radiografische voerboot erbij. Naast de montage legt hij daar slechts vier gebroken pinda's in. "Dat is zat in deze tijd van het jaar. De karper raakt nu snel verzadigd." Behendig >>

stuurt hij het bootje naar een rij palen aan de overkant, een meter of tien rechts van waar de montage net lag. “De vis is ‘s winters traag en verplaatst zich amper. Krijg ik op een plek niet binnen een half uur beet, dan ligt daar volgens mij net even geen karper. Dus probeer ik telkens een nieuw plekje. De truc is daarbij om het aas zowat óp de vis te droppen.” Dat doet hij in de buurt van overhangende takken, maar wel een paar meter ervoor. “Ook al is de vis nu trager dan in de zomer, met het vissen nabij obstakels neem ik geen enkel risico. Liever niets vangen, dan een vis haken die zich vast zwemt”, klinkt het wijs uit de mond van de 15-jarige Rotterdammer.

PINDALIEFHEBBER

In de paar uur dat we Jip tijdens deze reportage vergezellen, heeft hij zijn beide hengels om het half uur verplaatst. Het mag vooralsnog

echter niet baten. “Het is raar dat er nog niet eentje is afgegaan. Afgelopen weken had ik hier bijna elke sessie wel vis op de kant; zelfs een keer zeven en een andere keer negen vissen.” Niet in doorwaakte nachten, maar gewoon in sessies overdag. “Veruit de meeste runs kwamen zo tussen 11.00 en 14.00 uur.” Zoekend naar een verklaring schiet hem een idee te binnen. “Misschien heb ik hier inmiddels zoveel vis gevangen dat de zone verstoord is. En zijn de vissen daarom weggetrokken naar elders”, klinkt het van onder zijn paraplu met daarachter zijn mountainbike plus fietskarretje. Deze theorie kan enkele minuten later echter al weer de prullenbak in: de pieper met daarop zijn linkerhengel begint langzaam te pruttelen. Even later glijdt een fraaie pindaliefhebber Jip's net in. “Vooruit, misschien zijn toch niet alle vissen hier weggetrokken”, lacht hij.

WEKEN EN KOKEN

Het is belangrijk om pinda's eerst goed te bereiden alvorens je ermee gaat vissen. Dit doe je door de pinda's eerst 24 uur te laten weken en daarna 30 minuten te koken. Giet de pinda's na het koken af en zet ze daarna weg in vers water. Ververs tot en met je vissessie desgewenst regelmatig het water. Pinda's bevatten blauwzuur, wat schadelijk is voor zowel mens als vis. Door het koken (of in het geval van pinda's bij de notenboer: roosteren) worden de blauwzuren onschadelijk gemaakt. Daarom wordt er voor menselijke consumptie ook geadviseerd om pelpinda's en andere onbewerkte pinda's slechts met mate te consumeren. Vis en voer dus nooit met rauwe pinda's.

